

Р Е Ш Е Н И Е №12

гр. Перник, 21 февруари, 2012 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично съдебно заседание на тридесет и първи януари две хиляди и дванадесета година в състав:

СЪДИЯ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

при секретаря Е.В., като разгледа докладваното от съдията административно дело № 20/2012 г. по описа на Административен съд – Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Е.В.С. *** оспорва писмо № 2176#1 от 7.XII.2011 г., с което е мотивиран отказ за това, че на оспорващия се дължи обезщетение за безработица за периода 1.I.2010 – 29.XII.2010. Според оспорващия, на него му се дължат всички обезщетения от прекратено служебно правоотношение, каквото е имал с община Перник. Посочва и развива като мотив за основателност на жалбата си писмо на Омбуцмана на Р. България. Претендира отмяна на отказа на административния орган, като незаконосъобразен и да бъде разпоредено да бъде отпуснато обезщетение за безработица и да му бъде признат трудов стаж през текущата година.

Ответника по жалбата Директор на ТП на НОИ, РУ “СО” гр. Перник, чрез процесуален представител оспорва допустимостта на жалбата и нейната основателност. Изразява становище, че жалбоподателят не отговаря на изискванията на чл. 54а, ал. 1 от КСО, от страна на бившия му работодател не са правени осигуровки за безработица, през периода, през който е било признато за незаконно уволнението му.

Съдът, след като обсъди доказателствата по делото и доводите на страните, приема за установено следното:

Съдът приема, че по същината си оспорваното писмо, въпреки, че не съдържа белезите на административен акт засяга права и интереси на оспорващия и жалбата в тази връзка, като подадена в срок е процесуално допустима.

По същество е неоснователна.

Оспореното писмо е издадено от компетентния съгласно чл.117, ал.1 и чл. 54ж от КСО орган, издадено е в предписаната от закона форма и съдържание както и при спазване на производствените правила за издаването им. Съдът намира, че обжалваното решение и потвърденото с него разпореждане са правилни и законосъобразни, постановени при изяснена фактическа обстановка. Съгласно чл.54а от КСО право на парично обезщетение за безработица имат лицата, за които са внесени или дължими осигурителни вноски във фонд "Безработица" най-малко 9 месеца през последните 15 месеца преди прекратяване на осигуряването. В настоящия случай основния спор между страните се свежда до това – подлежал ли е жалбоподателя на осигуряване за безработица за времето на уволнението му, признато от съда за незаконно.

Времето през което лицата не са работили поради незаконно уволнение се зачита за осигурителен стаж, но съгласно чл. 9, ал. 5 от КСО в редакцията, действаща към 2010 г., осигурителните вноски в този случай са в размерите за фонд "Пенсии" и за ДЗПО. Съгласно чл. 9, ал. 3 от КСО времето, през което

лицата не са работили поради незаконно недопускане или отстраняване от работа се зачита за осигурителен стаж. За посочения период тази категория лица нямат статут на такива осигурявани за всички социални рискове, вкл. за безработица, а покритият социален риск е само този за фонд "Пенсии" и ДЗПО. /виж справка от НОИ по персоналия регистър на оспорващия/ Следователно, за периода на незаконното му уволнение С. не е бил осигуряван за безработица, като осигурителни вноски за този фонд не са били дължими от работодателя. Ето защо С. няма право на обезщетение по чл. 54а КСО, тъй като след възстановяването му на работа е необходимо да е бил осигуряван нови 9 месеца за фонд безработица, което в настоящия случай не е налице. Съгласно чл. 54а от КСО право на парично обезщетение за безработица имат лицата, за които са внесени или дължими осигурителни вноски във фонд "Безработица" най-малко 9 месеца през последните 15 месеца преди прекратяване на осигуряването и които имат регистрация като безработни в Агенцията по заетостта, нямат отпусната пенсия за осигурителен стаж и възраст или професионална пенсия за ранно пенсиониране и не упражняват трудова дейност, за която подлежат на задължително осигуряване по чл. 4 от КСО. Лицата нямат качеството на осигурени лица за риска безработица и в случая на жалбоподателя законосъобразно е отговорено под форма на отказ за отпускане на обезщетение по чл. 54а от КСО. Съдът в настоящия състав не намира правна подкрепа на аргументите на оспорващия, която да извлича от становището на Омбудсмана на Републиката, като не цени същото като някакво доказателствено средство.

Горните съображения налагат извод за неоснователност на жалбата на С., която следва да се отхвърли и в негова тежест да се присъдят деловодни разноски в размер на 150 лв., платими като юрисконсултско възнаграждение.

Воден от горното, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е.В.С. ***, против отказ на Директора на ТП на НОИ – РУ "СО", гр. Перник, обективиран в писмо № № 2176#1 от 7.XII.2011 г.

ОСЪЖДА Е.В.С. ***, да заплати на ТП на НОИ – град Перник, сумата 150 лева деловодни разноски.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението на страните.

Съдия:/п/